

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: J. S.
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. října 2018, č. j. KUKHK-29555/DS/2018/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka, č. j. MUNP/2018/12298, sp. zn. MUNP/2018/4786/SO/LK ze dne 22. 8. 2018, jímž byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a proto mu byla podle § 125c

odst. 5 písm. g) téhož zákona, uložena pokuta ve výši 1 700 Kč, a povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč.

2. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 24. 2. 2018 v 09:10 hod. jako řidič motorového vozidla tovární značky řídil po pozemní komunikaci I. třídy od obce Jičín na obec Nová Paka a v obci Kumburský Újezd, a v prostoru u firmy NADOZ Kumburský Újezd č. 24, (GPS 015°30'04.488'E 50°28'28.937'N) mu byla hlídkou Policie ČR, Dopravní inspektorát, Územní obvod Jičín, naměřena rychlost jízdy 70 km/hod v místě, kde je dovolená rychlost jízdy do 50 km/hod, tedy po odečtení možné odchylky měření (- 3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně), činila rychlost měřeného vozidla 67 km/h, čímž řidič překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci o 17 km/h.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou. Žalobce předně uváděl, že správní orgán se nevypořádal se všemi jím vznesenými námitkami – šlo zejména o měření provedené v rozporu s § 79a silničního zákona. Žalobce uváděl, že účelem měření rychlosti nebyla prevence ale represe, neboť bylo měřeno policejním vozidlem v civilním provedení a byla měřena vozidla jedoucí z kopce. Žalovaný na toto nijak nereagoval. Proto je rozhodnutí žalovaného dle žalobce nepřezkoumatelné.
4. Žalobce namítal, že ve výroku rozhodnutí prvního stupně není uvedeno, jaký zákon porušil. Žalovaný tak pochybil, když rozhodnutí prvního stupně nezrušil či neopravil. Stejně tak prvostupňové rozhodnutí hovoří o měření ze dne 22. 6. 2017 a o ověřovacím listu platném do 24. 10. 2017, přičemž uvedené se netýká této věci. Žalovaný na tuto námitku reagoval zdůvodněním, že jde o písařskou chybu, s čímž žalobce nesouhlasil. Uváděl, že z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nelze s jistotou určit, která data u měření rychlosti jsou správná.
5. Dále žalobce poukazoval na to, že svědek P. nevypovídal dle toho, co svými smysly vnímal. Ve výpovědi svědek uvedl, že si již nepamatuje, kdy došlo ke změření rychlosti odvolatele. Z další výpovědi je zřejmé, že svědek se při jednání díval do spisového materiálu, neboť později čas změření rychlosti určil dle záznamu o přestupku. Dále svědek uváděl, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze rychloměru, což vyplývá ze záznamu o přestupku. Žalobce nesouhlasil, neboť posouzení, zda bylo provedeno měření v souladu s návodem k obsluze, je na správních orgánech, nikoli na svědkovi.
6. Žalobce namítal porušení návodu k obsluze. Z výpovědi svědků vyplývá, že ustavení vozidla nebylo provedeno dle výtyčky a ustavení vozidla provedl pouze jeden policista, ačkoli tak mají dle návodu k obsluze činit dva. Souřadnice na výstupu z rychloměru navíc odkazují na místo uprostřed silnice přibližně o 10 metrů za místo, kde se policisté s vozidlem při měření rychlosti nacházeli. Ke zpřesnění polohy přitom dojde do 90 sekund. Za tak krátkou dobu by policisté nestihli provést ustavení vozidla v souladu s návodem k obsluze. Žalobce uzavřel, že když nebyl proveden návod k obsluze jako důkaz, nelze přezkoumatelně tvrdit, že byl dodržen.
7. V souvislosti s návodem k obsluze byla též další námitka žalobce, neboť uváděl, že nebylo prokázáno, že by měření probíhalo v přímém úseku, jak návod požaduje. Naopak žalobce uváděl, že měření proběhlo v zatáčce.

8. Žalovaný podle žalobce dále nezdůvodnil výši uložené sankce a neuvedl, jaký vliv měly jím posuzované okolnosti na její výši. Žalovaný nezohlednil polehčující okolnosti (slabý provoz, neohrožení nikoho dalšího, zkušenosti řidiče reagovat, dobrou viditelnost, nedbalostní zavinění).
9. Závěrem žalobce navrhl zrušit jak žalované rozhodnutí, tak i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, jež mu předcházelo, a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že správní orgán I. stupně v rámci ústního jednání provedl vyhodnocení snímku č. 2046 z radarového měřiče rychlosti jízdy RAMER 10C pomocí pomůcky pro vyhodnocení měření vydané dne 25. 8. 2014 s revizí ze dne 2. 4. 2015 výrobcem použitého radaru RAMET Kunovice a.s. a tímto vyhodnocením dospěl k závěru, že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze (vyhodnocení je součástí protokolu o ústním jednání ze dne 1. 8. 2018). Na základě výše uvedeného žalovaný dospěl k závěru, že splnění podmínek měření bylo prokázáno a další dokazování v této věci shledal jako nadbytečné. Dále v rámci ústního jednání dne 1. 8. 2018 správní orgán vyhotovil mapu místa spáchání přestupku (součást protokolu o ústním jednání), ze které je jednoznačně seznatelné, že se jedná o rovný úsek pozemní komunikace. Žalovaný v rámci odvolacího řízení dospěl k závěru, že předmětné vozidlo v daném místě a čase řídil žalobce, neboť toto dokládají podklady Policie ČR, kdy se žalobce jako řidič při kontrole prokázal řidičským a občanským průkazem, čímž byla jednoznačně zjištěna jeho totožnost. Protiprávní jednání je spolehlivě zdokumentované Záznamem o přestupku ze silničního radarového rychloměru RAMER 10C, úředním záznamem PČR, oznámením přestupku a svědeckými výpověďmi. V případě policistů, provádějících výkon služby s vědomím odpovědnosti veřejných činitelů, změřivších a následně kontrolujících jim neznámého řidiče, neshledal žalovaný žádných rozporů v předložených podkladech – Záznamu o přestupku, oznámení přestupku, úředním záznamu PČR a jejich výpovědi u správního orgánu.
11. Rychloměrem, který byl způsobilý k měření rychlosti, byla odvolateli změřena minimální rychlost 67 km/h, což byla rychlost v obci nedovolená. Z výsledku svědků – zakročujících policistů vyplývá jednoznačně, že policisté postupovali při měření rychlosti v souladu s návodem k obsluze silničního radarového rychloměru - RAMER 10C a že byli k provádění měření proškoleni (založeno na listu č. 9 a násl. spisového materiálu).
12. K námitce týkající se neuvedení porušení kterého zákona se měl žalobce dopustit, žalovaný citoval výrok uvedený v rozhodnutí.
13. Žalovaný se dále vyjádřil i k námitce směřující ke svědku P.. Uvedl, že v rámci dokazování byl proveden výslech svědků, zasahujících policistů, přičemž jejich výpovědi jsou konzistentní, bez vážných rozporů a nevykazují žádné rozpory či nejasnosti v souvislosti se Záznamem přestupku. Měření rychlosti vozidla, prováděl svědek P. Rychlost vozidla byla měřena ze služebního policejního vozidla, radarovým rychloměrem Ramer 10C. Svědci ve svých výpovědích popsali, že měření proběhlo na vybraném místě, provedli kontrolu dopravního značení, vše bez závad. Služební vozidlo zastavili na odstavné ploše vpravo, vedle pozemní komunikace, přední, měřící, částí vozidla směrem na obec Jičín, podélně s pozemní komunikací, jak určuje návod k

měření, jedná se o přímý úsek pozemní komunikace, který prochází zastavenou částí obce. Před začátkem měření rychlosti svědek P. provedl kontrolu nastavení měřícího zařízení dle návodu, vše bylo v pořádku, nebyly zjištěny závady na měřícím zařízení a dále provedl zkušební měření s fotem, vše bylo v pořádku. Oba svědci jsou řádně proškoleni k provádění řízení a měřící zařízení bylo nastaveno v souladu s návodem. Svědek P. nenahlížel do spisové dokumentace, k jednání se dostavil s jím vypracovanými podklady, které jsou součástí Oznámení o přestupku v dané věci (kopie záznamu o přestupku a úřední záznam). Svědek po poučení vypovídal o skutečnostech, které vnímal svými smysly a dále odpovídal na kladené otázky.

14. K námitce týkající se uložené sankce žalovaný uvádí, že za přestupek, kterého se měl žalobce dopustit je možno podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) uložit pokutu od 1 500 do 2 500 Kč. Podle ustanovení § 125c odst. 9 od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 01.07.2017, sice umožňuje od uložení správního trestu v rozhodnutí od přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku, avšak ustanovení § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu neumožňuje od uložení správního trestu podle odst. 5 a 6 uvedeného ustanovení upustit, je vůči ustanovení § 43 odst. 2 zákona o přestupcích ustanovením speciálním. K § 44 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném od 01.07.2017, nebylo možné přihlédnout, neboť nebyly splněny podmínky pro mimořádné snížení výměry pokuty. Správní trest byl stanoven dle zákona tak, aby byl naplněn zájem společnosti přijímaný k ochraně bezpečnosti silničního provozu. Správní orgán má za to, že pokuta je úměrná charakteru přestupku, odpovídá účelu sledovanému zákonem a rovněž splní i svůj výchovný účel. Správní orgán se odůvodněním sankce řádně zabýval na str. 9 napadeného rozhodnutí a žalovaný se s ním ztotožnil.
15. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

Replika žalobce

16. Žalobce namítal, že správní orgány měly povinnost provést důkaz Návodem k obsluze, pokud konstatovaly, že měření rychlosti proběhlo v souladu s Návodem k obsluze. Vzhledem k tomu, že Návod k obsluze nebyl proveden jako důkaz, je konstatování, že měření rychlosti proběhlo v souladu s Návodem k obsluze, nepřezkoumatelné, neboť si nelze ověřit pravdivost tohoto tvrzení. Správní orgány ani neuvedly, proč přesně by měření mělo být v souladu s návodem k obsluze na základě vyhodnocení výstupu z rychloměru za pomoci Pomůcky pro vyhodnocení měření. Žalobce poukázal na to, že ze svědeckých výpovědí vyplývá, že ustavení vozidla proběhlo bez užití výtyčky, což je v rozporu s pokyny Návodu k obsluze. Ustavení vozidla provedl pouze jeden policista, ačkoli dle Návodu k obsluze vozidlo musí ustavovat alespoň dva policisté. Je tedy zřejmé, že žalovaný interpretuje svědecké výpovědi nesprávně. Pokud by správní orgány provedly Návod k obsluze k důkazu, jak žalobce navrhoval, a hodnotily jej ve vzájemné souvislosti se svědeckými výpověďmi, musely by dospět k jednoznačnému závěru, že policisté při měření postupovali v rozporu s Návodem k obsluze.
17. Pokud jde o chybný výrok, žalobce k vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný citoval své rozhodnutí a nikoli rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které je vadné. Citace žalovaného je zavádějící. Žalovaný ani nemohl tím, že neudělal ve výroku stejnou chybu,

jako správní orgán prvního stupně, vadné rozhodnutí prvního stupně zhojit. Žalovaný pak nikterak nerozporoval, že je vadou rozhodnutí, ukládal-li správní orgán sankci dle § 90 odst. 1 zákona o přestupcích.

IV. Posouzení věci krajským soudem

18. Na jednání soudu dne 7. 12. 2020 se žalobce ani jeho právní zástupce nedostavil, nedostavil se ani zástupce žalovaného, soud proto konstatoval naplnění podmínek ust. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) – neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci, nejsou-li důvody pro odročení dle § 50. Krajský soud tak věc projednal v nepřítomnosti účastníků řízení.
19. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s.ř.s. Po projednání věci dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž při tom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
20. Správní spis obsahuje oznámení o přestupku ze dne 24. 2. 2018 a úřední záznam z téhož dne. Přestupek byl Policií ČR oznámen správnímu orgánu dne 18. 3. 2018. Z těchto listin vyplývá, že řidič odmítl na místě přestupku oznámení podepsat z důvodu bodového hodnocení. Přestupek je popsán tak, že řidič dne 24. 2. 2018 v 9:10 hodin řídil vozidlo po silnici č. I/16 ve směru jízdy od Jičína na Novou Paku. V obci Kumburský Újezd, kde je zákonem stanovená rychlost max. 50 km/hod., mu byla naměřena rychlost 70 km/hod. Po odečtení tolerance 3 km/hod výsledná rychlost byla určena na 67 km/hod. Následně byl u čerpací stanice v Nové Pace zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR. Přestupek byl kvalifikován jako porušení ust. § 18 odst. 4 silničního zákona ve spojení s § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona.
21. Z evidenční karty řidiče – J. S. – bylo zjištěno, že ke dni 17. 4. 2018 měl v záznamu 6 přestupků, poslední ze dne 29. 5. 2015, převážně za překročení rychlostních limitů.
22. Dne 1. 8. 2018 konal správní orgán I. stupně ústní jednání, kterého se žalobce ani jeho obecný zmocněnec neúčastnili. Za protokolem z jednání je ve správním spise založen záznam o vyhodnocení snímku radarového měřiče a plánec místa přestupku.
23. Již na tomto místě soud předesílá, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (srov. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Též podle judikatury Nejvyššího správního soudu je sice povinností správních orgánů a soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit, tuto povinnost ale nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Podstatné je, aby se vypořádaly se všemi základními námitkami účastníka řízení. Správní orgán či soud mohou na určité námitky reagovat také implicitně, tím, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentují vlastní ucelený argumentační systém. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Opačný přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání, případně u podání obsahujících zjevně absurdní námitky, k porušení zásady hospodárnosti řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 47/2012 – 58, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 36/2013 – 30, bod 41).

24. Na výše uvedené lze vzápětí navázat vypořádáním se s první žalobní námitkou žalobce týkající se absencí reakce žalovaného na námitku žalobce nazvanou Měření provedené v rozporu s § 79a silničního zákona. Je pravdou, že konkrétně se žalovaný k této odvolací námitce nevyjadřoval, avšak odůvodnění jeho rozhodnutí prezentuje ucelený systém, z něhož je patrné, že tuto námitku neshledal důvodnou. V rozsudku ze dne 24. 4. 2008, čj. 7 As 39/2007-66, Nejvyšší správní soud konstatoval, že dohled nad dodržováním rychlosti je součástí dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích. Není tedy nutno tento účel měření prokazovat u každého jednotlivého měření zvlášť, neboť je obsažen v pravomoci svěřené zákonodárcem policejním orgánům.
25. K námitce žalobce o chybějící specifikaci porušeného zákona ve výroku rozhodnutí prvostupňového správního orgánu soud uvádí, že v napadeném rozhodnutí je výrok uveden i s konkretizací zákona. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že tímto nemůže žalovaný napravit pochybení správního orgánu. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně i odvolacího správního orgánu (žalovaného) tvoří jeden celek, přičemž odvolací správní orgán může rozhodnutí nejen zrušit nebo potvrdit, ale i doplnit či změnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, čj. 1 As 165/2018-40). Žalobce sám v žalobě nejprve uvádí, že žalovaný mohl chybu opravit (odst. 13 žaloby), přestože v replice již brojí proti tomu, že to tak nebylo možné. Nelze než uzavřít, že tato námitka nemůže obstát. Ke stejnému závěru je nutné dojít též u námitky žalobce nazvané Rozpornost měření, ve které poukazuje na chybná data v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný ověřil, že ve výroku rozhodnutí, podkladech pro vydání i další části odůvodnění jsou data uvedena správně a rozhodnutí tak nezrušil. Krajský soud se s tímto postupem zcela ztotožňuje.
26. Jelikož se další dílčí námitky žalobce pojmenované v žalobě: *Svědék P., Porušení Návodu k obsluze a Údajná příměstská úseku* vztahují všechny ke zpochybňování zjištěného skutkového stavu (nesprávně provedené měření), krajský soud níže uvádí ucelené vypořádání se s námitkami, které reaguje na všechny tyto námitky v souhrnu.
27. Nejvyšší správní soud se vyjádřil v usnesení rozšířeného senátu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015 – 71, č. 3577/2017 Sb. NSS tak, že při přezkumu napadeného rozhodnutí je krajský soud povinen zjišťovat, zda správní orgány dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). Klíčové pro řízení o přestupku je, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 – 36 či ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
28. Výpovědi zasahujících policistů si nikterak neodporují. Krajský soud neshledal závadným, pokud svědek P. doplnil údaj o čase přestupku dle záznamu o přestupku. Z

protokolu o jeho výpovědi nevyplývá, že by se do spisového materiálu díval. Nutno připomenout, že žalobce byl ve správním řízení pasivní, přestože měl obecného zmocněnce, který požádal o odročení ústního jednání, na které se pak však žalobce ani zmocněnec nedostavil. Žalobci byl tak dán prostor dotazovat se policisty či zpochybnit věrohodnost jeho výpovědi přímo při jejím realizování; toho žalobce nevyužil. Výpověď policistů nebyla pouhým přečtením záznamu o přestupku, když oba popsali průběh své přípravy k měření rychlosti, kontrolu místa, dopravního značení atp. Vyjádřili se k tomu, co který z nich měl na starosti, jak probíhalo zastavení vozidla žalobce. Pokud svědek P. neurčil čas přestupku, z pohledu krajského soudu nejde o závadu ve svědecké výpovědi, neboť nelze po policistech rozumně požadovat, aby si s určitým časovým odstupem pamatovali přesný časový údaj u poměrně rutinní činnosti. Nad to lze poznamenat, že výslech policistů není zpravidla nezbytný a jak uvádí již výše zmíněná judikatura Nejvyššího správního soudu, dostačujícími důkazy mohou být shledány pouze listiny potvrzující přestupek. Výpověď policistů v této věci tak byla pouze doplňujícím důkazním materiálem, který navíc potvrzoval souladnost ostatních listin.

29. Soud si je vědom, že může dojít k poruše na měřicím zařízení nebo k chybnému měření v rozporu s návodem. Současně však také platí, že ke zpochybnění výsledků měření nepostačují prostá, ničím nepodložená tvrzení žalobce ani jeho teoretické úvahy, které ve svých podáních uváděl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33). Aby byla zpochybněna průkaznost záznamu o měření jako důkazu, musí být dány i jiné důvody vzbuzující pochybnosti, že v daném případě skutečně nebylo postupováno v souladu s návodem k obsluze, což mohlo mít za následek chybné měření rychlosti. Takové důvody v dané věci dány nebyly. Přestože žalobce staví žalobní argumentaci na porušení návodu k obsluze policisty, toto porušení nedokládá jediným relevantním argumentem způsobilým zpochybnit měření. Pokud policisté vypovídali o tom, že vozidlo „zastavili“, nelze z toho dovodit, že vozidlo nebylo „ustaveno v souladu s návodem k obsluze“, jak se o to snaží žalobce. Z výpovědi svědků nelze nikterak dovodit, že by ustavení vozidla nebylo provedeno dle výtyčky, jak žalobce uvádí v žalobě. Žádné dotazy směřující k popisu konkrétních kroků při ustavení vozidla položeny nebyly; okolnosti ustavení vozidla tedy nebyly nijak přesně zkoumány. To však nemůže být správním orgánům vytýkáno, neboť není jejich povinností zabývat se jakoukoli myslitelnou námitkou přestupce, nýbrž je právě na obviněném, aby vznesl takové námitky a relevantní zpochybnění měření, kterými by se správní orgán musel zabývat. Ač tedy ze správního spisu nevyplývá, že by zařízení RAMER10 C neprovedlo měření v případě postupu v rozporu s návodem k obsluze, považuje soud záznam z měření za relevantní důkaz o spáchání přestupku, neboť měření bylo provedeno proškolenou osobou, ověřeným měřicím zařízením a nebylo relevantně zpochybněno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 51/2019 ze dne 20. srpna 2020).
30. Pokud jde o přímou úseku, krajský soud zde pro vypořádání námítky odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 4 As 15/2019 ze dne 17. září 2020, kde tento soud uvádí: „*Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že v posuzovaném případě je skutečně zcela dostačující „pouhý pohled na mapu“ pro přijetí závěru, že úsek, kde bylo měření provedeno, za situace, kdy nebyla zpochybněna správnost GPS souřadnic místa měření, je dostatečně rovný a že se tak nejednalo o žádnou zatáčku (...) Za situace, kdy nebylo sporu o místo, v němž k měření došlo, a mapa z tohoto místa (společně s ostatními důkazy provedenými ve správním řízení) bez důvodných pochybností vyvrací*

námítku stěžovatele, že k měření došlo v zatáčce, je pak bez významu poznámka stěžovatele, že rychloměr vadně provedené měření sám nerozezná“.

31. V řízení nevznikly žádné opodstatněné pochybnosti o správnosti provedeného měření, resp. jeho provedení v souladu s návodem k obsluze měřidla, a proto lze uzavřít, že ve věci došlo ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). K poukazu žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2017, č.j. 8 As 42/2016 – 29, pak lze uvést, že v odkazované věci bylo zjištěno, že při ustanovení vozidla, v němž byl umístěn radarový rychloměr, bylo postupováno v rozporu s návodem k jeho obsluze; v nyní posuzované věci však taková zjištění učiněna nebyla.
32. K námitce případné vady řízení proto soud podotýká, že ani závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku z 28. 4. 2016, č. j. 7 As 27/2016 – 31, kterým žalobce argumentoval, nejsou uplatnitelné bez dalšího v každé projednávané věci. Ostatně i Nejvyšší správní soud citovaný rozsudek v nedávné době sám korigoval a neprovedení návodu k obsluze k důkazu neshledal vadou řízení v případě, kdy z ostatních důkazů je dostatečně prokázán skutkový stav (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 12/2019 – 32 ze dne 29. ledna 2020).
33. O spáchání přestupku překročením nejvyšší povolené rychlosti v nynější věci svědčila již ve správním řízení dostatečně komplexní sada důkazů, která poskytovala uspokojivý obraz přestupkového jednání: oznámení o přestupku, záznam o přestupku s dostatečně průkaznou fotografií stěžovatelova vozidla a údaji o provedeném měření, ověřovací list a provedený výsledek zasahujících policistů. V tomto případě tedy chybějící návod k obsluze rychloměru nemohl vyvolat natolik závažné mezery ve zjištěném skutkovém stavu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 69/2020 ze dne 22. července 2020).
34. Překročení rychlosti stěžovatele bylo potvrzeno zejména záznamem o přestupku, který představuje výstup ze silničního radarového rychloměru RAMER 10C, kdy byla vozidlu, které řídil stěžovatel, naměřena rychlost 70 km/h. Po odpočtu možné odchylky ± 3 km/hod. byla stanovena konečná rychlost 67 km/h v místech, kde je zákonem povolena rychlost 50 km/h, takže je zcela evidentní, že k překročení rychlosti o 17 km/h v případě stěžovatele došlo. Zdejší soud rovněž neměl žádný racionální důvod pochybovat o správnosti výstupů měřidla.
35. Pokud jde o schopnost radarového měřícího zařízení vyhodnotit měření jako chybně provedené, k této otázce se již opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud. Např. z rozsudku ze dne 3. května 2017, č. j. 6 As 40/2017 - 32, bod 9, vyplývá, že po provedení samotného měření zařízením RAMER 10C – jež bylo použito i v nyní projednávaném případě – „následuje ověření výsledku měření, tedy znovu se kontroluje další průběh signálu po změření rychlosti, a pokud by se o více než stanovenou chybu odlišoval, je měření anulováno, jinak je považováno za správné“. Obdobné závěry vyslovil Nejvyšší správní soud ve vztahu k měřicímu zařízení RAMER 7CCD (rozsudek ze dne 27. dubna 2016, č. j. 7 As 10/2016 - 47) i k měřicímu zařízení AD9C (rozsudek ze dne 22. června 2016, č. j. 6 As 229/2015 - 43).
36. Soud je toho názoru, že naplnění skutkové podstaty přestupku i to, že tento přestupek spáchal žalobce ve vozidle jím řízeném, bylo ze strany správních orgánů obou stupňů podpořeno navzájem nerozpornou a přesvědčivou sadou důkazů. Tvrzení žalobce nejsou

sto založit rozumné pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS). Soud si je vědom možnosti provádět dokazování i v řízení soudním, tento postup však v žádném případě nemůže učinit ze soudu jakousi další instanci správního řízení, před níž by mohl žalobce dle své libosti namítat jakoukoliv (byť naprosto hypotetickou) skutečnost a soud by namísto správního orgánu musel důkazní řízení opakovat (tento postup by ve své podstatě učinil celé správní řízení zbytečným postupem). Vzhledem k tomu, že soud shledal podklady opatřené správním orgánem za dostatečné, nepovažoval za účelné provádět další dokazování.

37. Žalobce namítal, že správní orgán neprovedl řádnou úvahu o výši sankce. Za přestupek spáchaný žalobcem lze uložit sankci v zákonném rozmezí 1 500 až 2 500 Kč (§ 125c odst. 5 písm. g/ silničního zákona). Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1 700 Kč, tedy při spodní hranici uvedeného rozmezí. Žalovaný se ztotožnil s odůvodněním správního orgánu I. stupně, který na str. 9 uvedl, že zohlednil opakované porušování rychlostních limitů seznatelné z evidenční karty řidiče. Dle krajského soudu použil správní orgán zcela relevantní kritérium a zohlednil při udělování pokuty opakované porušování zákona žalobcem. Jako polehčující okolnosti byly jmenovány skutečnosti, že nedošlo k dopravní nehodě, k žádnému ublížení na zdraví či k hmotné škodě. S touto námitkou žalobce proto rovněž nelze souhlasit, neboť už správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí dostatečně vyložil, z čeho při ukládání pokuty vycházel. Krajský soud neshledal důvody pro mimořádné snížení pokuty, neboť ani dle jeho názoru tato nevybočuje z mezí správního uvážení a je ve výši přiléhavé ke společenské závažnosti protiprávního jednání.
38. Krajský soud uzavírá, že ze spisové dokumentace je zřetelné, že žalovaný přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v plném rozsahu. Záznamy pořízené rychloměrem dokumentují dobu, úsek měření, rychlostní limit překročené rychlosti a vlastní měřené vozidlo. Uvedené je bezesporu jedinečným, nezaměnitelným a neopakovatelným důkazem, který byl získán kalibrovaným a schváleným měřicím zařízením. Všechny listiny ve správním spisu jsou ve vzájemném souladu a je možno je považovat za dostačující pro objasnění skutkového stavu věci, neboť tvoří ucelený, logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Krajský soud tak přisvědčil žalovanému v tom, že takto zjištěný skutkový stav byl dostatečný a nevzbuzoval žádné důvodné pochybnosti. Žádné z uvedených námitek žalobce tedy přisvědčit nemohl.
39. Pokud jde o nesouhlas žalobcova advokáta se zveřejněním jeho osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu, jde o rutinně uplatňovaný nesouhlas a Nejvyšší správní soud na něj již opakovaně reagoval (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 2 As 383/2017 – 46, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 321/2017 – 38 a ze dne 5. 12. 2019, č. j. 10 As 283/2019 – 36). Proto krajský soud na tuto argumentaci plně odkazuje, neboť je advokátovi známa.

V. Závěr a náklady řízení

40. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
41. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval

a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 7. prosince 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně